

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 2T/23/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614010059
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Juraj Lukáč
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2015:5614010059.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudcom Mgr. Jurajom Lukáčom na hlavnom pojednávaní dňa 13. 5. 2015 v Liptovskom Mikuláši takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

Š. G. Y. S. K. S. Ž. Ň. Á. F. , nar. X. X. XXXX Y. R. L., trvale bytom Z. H., M. Č.. XXX/X, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Sučany

u z n á v a s a z a v i n n é h o ,

že

dňa 3. 9. 2012 asi o 18.00 hod. na stanovišti taxíkov pred železničnou stanicou v Liptovskom Mikuláši pristúpil k prednej časti osobného motorového vozidla taxislužby zn. Seat Alhambra s prideleným evidenčným číslom: LM 840BY, v ktorom sedel vodič E. V., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom V. XXX/XX, Z. H., a zákazník V. L., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom L. XX, Z. H., pričom cez otvorené okno na dverách vodiča E. V. povedal, že ak do týždňa miesto na státie vozidiel taxislužby neopustí, zapáli mu auto a jeho rodine zhoria tie, ktoré majú pred domom,

t e d a

inéno hrozbou inej ťažkej ujmy nútil, aby niečo konal,

č í m s p á c h a l

zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

podľa § 189 ods. 1, § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 3 /tri/ roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona súd z a r a d ŭ j e obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Obžalovaný Š. G. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, pretože tento skutok nespáchal. Na svoju obhajobu uviedol, že v deň spáchania skutku išiel k sestre na návštevu, čo bolo pred 17.00 hodinou. Nevie, aký kalendárny deň bol 3. 9. 2012. Vie, že to bol prvý školský deň, deti išli do školy. Skontroloval si taxíky, u sestry bol asi 2 hodiny, s jej manželom hral šach. Boli tam asi do 19.00 hodiny. Na návšteve bol obžalovaný, jeho tehotná manželka, dcéra V., sestrine deti a jej manžel. On aj s manželkou sa u sestry zdržiavali po celú dobu. Opäť si skontroloval taxíky, zobral si naspäť firemný telefón, ktorý odovzdával najlepším zamestnancom. V čase, keď bol u sestry, telefón nemal pri sebe, nechal ho u H. G.. Skutok, ktorý je uvedený v obžalobe, je výmysel V.. Urobil to preto, lebo jeho taxislužba padala. Spočiatku vychádzali dobre. Asi rok a pol pred skutkom firma MBD zazmluvnila Aquapark, V. tam mohol stáť s taxíkom. J. H. povedal, že ak tam chce V. stáť, tak bude prispievať. Odvtedy ich kamarátstvo prestalo. S V. sa stretávali na stanici. Ten na neho krivo pozeral, nezdravil ho. Neskôr firma MBD nakúpila nové taxíky. Zákazníci chodili k ich taxíkom, pretože mali nové autá a boli lacnejšie. Staničiar sa dohodli, že kto prvý príde, bude stáť, tak zoberie klientov. Ich desať áut tam parkovalo od rána a zákazníkov brali ako prví a nie ostatní taxikári. V. bol vo vzťahu k nemu arogantný. Na jar toho istého roku sa mu V. vyhrážal, že zacúva do neho aj s jeho dcérou. Nadával mu do buzerantov aj pred zákazníkmi. Stupňovalo sa to. V tom období neboli v každodennom kontakte. V. chodil na stanicu málo, lebo už nemal zákazníkov. Videl výpisy hovorov z firemného mobilu spoločnosti MBD, ktorý končí XXX. Nikto sa ho nepýtal, kde má telefón, či ho má pri sebe. Jeho manželka používa telefón XXX XXX. On osobný telefón nemá. Počas návštevy u sestry manželka zrejme nemala telefón pri sebe. Asi ho nechala v aute, ktoré požičiava sestre. Ku skutočnosti, že z mobilného telefónu jeho manželky boli vykonané hovory na telefónne číslo s koncovkou XXX uviedol, že asi sestra jeho manželky ho zháňala, kde sa nachádza. Nevšimol si, s kým telefonovala jeho manželka v ten deň. V čase spáchania skutku, bol v pracovnom pomere so spoločnosťou MBD. Ku vzťahu k ostatným taxikárom uviedol, že ide o konkurenciu. Nemali sa radi, zobrali im asi 92% tržieb, ale inak s nimi vychádzal normálne. Prebiehajú dve trestné konania, v ktorých on vystupuje ako poškodený, v jednom je obvinený V., ktorý ho mal zosmiešniť a ohovárať, že je buzerant. V druhom je obvinený L., ktorý sa mal vyhrážať manželke, že ak nestiahne výpoveď za krádež za garáž, tak ju upáli aj s dcérou v aute. Nepamätal si, ako bol skontrolovať taxíky. On je takej povahy, že chcel, aby nikto nikomu neklamal. V čase spáchania skutku mal veľa kamarátov, nepriateľov nemal. Nepriateľom sa stal V., pretože mu zobral chlieb. Začal mu nadávať, bol mu ľahostajný.

Svedok E. V. vo svojej výpovedi uviedol, že 3. 9. 2012 stál na stanici taxikárov v poobedňajších hodinách. O 18.00 hodine mal prísť zákazník V. L. z vlaku zo Žiliny, ktorý je jeho častým zákazníkom. Predtým, ako L. nastúpil do vozidla, on s ním komunikoval telefonicky. Zvyčajne mu volal na jeho súkromné telefónne číslo. Pred vyšetrovateľom uviedol, že mu volal na súkromné telefónne číslo alebo mohol mu volať aj na služobné číslo. Dňa 3. 9. 2012 mu L. volal buď na služobné alebo súkromné telefónne číslo, a to asi 20 až 30 minút pred príchodom vlaku. Tento prišiel, nastúpil do taxíku, čakal ešte, či z ďalšieho vlaku z opačného smeru neprídu zákazníci, ktorých by mohol odvieť. Rozprávali sa, mal otvorené okno, bolo teplo, stál vedľa prechodu pre chodcov. Zbadal G. pred autom, ktorý vošiel do uličky medzi jeho auto a auto taxislužby MBD. Rozprával sa s vodičom tohto auta a potom mu povedal, že ak nevypadne do piči zo stanice, zapáli mu taxík a tie škatule, čo stoja pred domom. Potom prišiel vlak z východu, nijaký zákazník nenastúpil, tak L. odviezol do Beníc. Cestu zaznamenal do knihy jász. V čase spáchania skutku bol vodičom taxislužby u brata. Prácu taxikára vykonával od roku 2006 ako skončil s podnikaním. Obžalovaného pozná dlhšie. Nevedel uviesť okolnosti, za ktorých sa zoznámili. On je v združení taxikárov. Vzťahy medzi taxikármi sú také, že sa rešpektujú. Spoločnosť MBD začala prevádzkovať taxislužbu v roku 2006. Po jej nástupe sa obžalovaný považoval za prevádzkara tejto spoločnosti, ale nebol zapísaný ako konateľ, ani ako spoločník. Došlo ku zmene v tom, že na stanici, kde stáli taxikári budú stáť len taxíky MBD, chceli ich zlikvidovať cenovo alebo inak. Pod cenovou likvidáciou mal na mysli to, že budú jazdiť pod prevádzkové náklady, čo aj jazdili. Vzťahy medzi obžalovaným a ostatnými taxikármi boli také, že dennodenne sa obžalovaný s nimi vadiť. Obžalovaný sa mu vysmieval, že sa učí po anglicky. E. F. povedal, že všetko bude biele. Ako prišla na trh taxislužba MBD s J. H. a Š. G., takmer všetci taxikári mali prepichnuté gumy, odrezané majáky, povybíjané okná. Jeho auto zn. Seat Alhambra bolo zapálené, k čomu došlo to 2. 10. 2012. Na aute jeho matky bola položená bandaska, vedľa bola rukavica. Páchateľ ho nestihol zapáliť. L. nastúpil do jeho vozidla okolo šiestej. Nepamätal

si, kedy v deň spáchania skutku prišiel vlak do Liptovského Mikuláša. Bolo to okolo šiestej, ale určite to bolo pred príchodom vlaku z východu, ktorý má príchod o 18.06 alebo 18.08 hod. Nepamätal si, či vlak zo Žiliny mal meškanie. Po tom, ako mu obžalovaný mal povedať tie slová, na neho nijako nezaútočil, odišiel z miesta. On nezaregistroval, že obžalovaný buchol po aute. Popred auto išiel pešo. Nevedel uviesť, či potom odišiel na bicykli alebo autom. Vyhrážky, ktoré mal povedať G., nemali vplyv na jeho správanie, akurát sa to o mesiac stalo. Po tom, ako mu volal L. z vlaku, buď stál na mieste pre taxikárov na stanici alebo viezol klienta, prípadne mohol byť na toalete. S L. vyrazil krátko po príchode vlaku z východu okolo 18.10 alebo 18.12 hod.. Trestné oznámenie v tejto veci podal na prokuratúre dňa 9. 10. 2012 preto, lebo auto bolo zapálené 2. 10. Následne mu jeho kolega E. F. povedal, že bol za ním H. A., ktorý mu povedal, že aj toto auto by pekne horelo a na druhý deň sa stretol s G., ktorý mu začal spievať pesničku „horí ohník horí na Kráľovej holi“. Následne začal parkovať pred políciou. Vyhrážky sa stupňovali. Nevedel uviesť, či v čase, keď čakal na L., s niekým telefonoval. V septembri 2012 jeho vzťah s L. bol taký, že ho vozil ako zákazníka. Keď sa stretli, tak išli na kávu. V ten deň L. odviezol domov do Beníc. Vystúpil buď pred domom alebo pred krčmou, ktorá je o 100 metrov ďalej. K osobe G. nemá žiadne citové prežívanie. Ich vzťah je taký, že je z konkurenčnej taxislužby. Keď G. prešiel okolo jeho auta, vodič taxislužby sedel v aute. Stála tam ešte nejaká osoba v uličke, s ktorou sa obžalovaný rozprával krátko.

Svedok V. L. vo svojej výpovedi uviedol, že 3. 9. 2012 prišiel osobným vlakom. Išiel smerom k stanovištiu taxislužby. Čakal na neho taxík Seat Alhambra červenej farby, ktorého vodičom bol E. V.. Opýtal sa ho, či ho odvezie domov, na čo reagoval, že počkajú, či neprídu turisti z východu. Potom prišiel obžalovaný, rozprával sa s nejakou osobou, ktorá sedela v bielej Škode Oktávia. Na to obžalovaný povedal V. „čo pozeráš ty debil, ak nevypadneš z tejto stanice, tak ti zhorí taxík aj autá, ktoré stoja pred domom“. Následne obžalovaný odišiel. Prišiel zľava doprava, odišiel sprava doľava. Potom incidente svedok išiel domov. Kým neprišiel obžalovaný na miesto činu, uplynulo 3-5 minút. Jeho rozhovor s osobou, ktorá sedela v Škode Oktávia, trval krátko. Počas toho, ako povedal tie slová, stál a kričal. Po tomto incidente sa v priebehu toho istého dňa bavil s poškodeným V., ktorý mu povedal, že to je na dennom poriadku nielen voči nemu, ale aj voči ostatným taxikárom. Dôvodom je, že chce vytlačiť ostatných taxikárov a len ich firma bude vozit ľudí. Obžalovaného pozná asi desať rokov, jeho rodičia prevádzkujú v obci, kde býva. Jeho povahové vlastnosti nepozná. Myslí si, že má nižšie IQ. V. pozná 3 - 4 roky ako taxikára, využíva jeho taxislužbu. Po skutku mal informáciu, že V. zhoreli dve autá, čo mu povedal V.. Vtedy mu povedal, že sa naplnili vyhrážky V.. Počul aj o ďalších prípadoch, kedy taxikárom boli poprepichované gumené pneumatiky, porozbýjané okná. Dochádzalo k tomu po tom, ako nastúpila firma MBD. V deň spáchania skutku cestoval zo Žiliny. Vybavoval si osobné veci. Bol za svojou advokátkou. Nevedel uviesť, kedy mal tento vlak odchod zo Žiliny. Reálne prišiel do Liptovského Mikuláša pred 18.00 hodinou. Presný čas si nepamätal, je to už dávno. Počas cesty mal pri sebe mobil s telefónnym číslom XXXX XXX XXX alebo iný telefón. V tom čase používal viaceré telefónne čísla. Nevedel vysvetliť rozpor, keď v prípravnom konaní uviedol, že V. telefonoval z jeho čísla. Nepamätal si to pre odstup času. Na túto skutočnosť si pamätal lepšie asi po skutku. Počas cesty vlakom komunikoval s V.. Rozprávali sa o tom, či je na stanici, či ho zoberie domov. Nepamätal si presne, v akom čase rozhovor prebehol. Nespomenul si, či mal vlak meškanie. Medzi vystúpením z vlaku a autom V. je vzdialenosť asi 50 metrov, teda presun mu trval asi 2 minúty. Ako nasadol do vozidla do príchodu a vyslovenia vyhrážky obžalovaného uplynulo pár minút. Najskôr si nasadol do vozidla a o pár minút prišiel obžalovaný na miesto. Nevidel, ako G. prišiel. Prvýkrát ho začal registrovať, keď sa rozprával s tým taxikárom. Pred vyslovením vyhrážky v taxíku sedela jedna osoba, s ktorou sa obžalovaný rozprával. Nepočul o čom sa rozprávali. Myslí si, že pred vyslovením vyhrážky buchol po dverách alebo po blatníku auta. Už si to presne nepamätal. Vzdialenosť medzi autami bola asi meter a pol. Nevedel uviesť, či medzi týmito dvoma vozidlami, boli ešte nejaké ďalšie osoby. Pri vyhrážke obžalovaný povedal, že má do týždňa vypadnúť zo stanice. Hneď po vyhrážke z miesta odišiel, rozprával sa s niekým, tých ľudí nepoznal. Myslí si, že odišiel na bicykli. Potom ho V. odviezol domov do Beníc. Vysadil ho pred domom. Zaplatil 5,- eur ako vždy. Nevedel vysvetliť, prečo v čase 18.04 hod. bol jeho hovor zachytený BTS sieťou Prosiek. Z iného konania zistil, že v prípade, ak bunka BTS Liptovský Mikuláš je obsadená, tak hovor zachytáva BTS Prosiek. Netušil, či mal mobil pri sebe, keď nasadol do auta V., zrejme áno, ani či v roku 2012 hlásil stratu mobilu. Bol vypočutý v trestnej obvineného A. V. za poistný podvod ako svedok. V súvislosti s jeho výpoveďou bol stíhaný za krivú výpoveď, stížanie bolo zastavené. Nemá žiadny vzťah k osobe G..

Svedok A.. E. Y. uviedol, že 3. 9. 2012 bol utorok, pretože si to pozrel do kalendára. V spoločnosti MBD fungoval ako prevádzkar. Ráno o 7.00 hodine striedal zmeny. Ku skutku, ktorý je predmetom konania, sa vyjadriť nevedel. Do spoločnosti MBD nastúpil ako taxikár v roku 2010 alebo 2011. Od 1. decembra bol

prevádzkar. Na starosti mal pracovné zmeny, čistenie áut, prezúvanie pneumatík, čo vykonával asi rok. Potom krátky čas robil taxikára. V čase spáchania skutku sa nezaujímal o to, aké sú vlastnícke vzťahy spoločnosti MBD. G. dohliadal na funkčnosť, kontroloval situáciu na stanici. Svedok nebol taký prisny na vodičov. Konateľkou spoločnosti bola pani H.. O vlastníkovi prehľad nemal. Jemu nebol pridelený firemný telefón. Firma disponovala dvomi mobilmi. Na motorovom vozidle, v ktorom sa vykonávala taxislužba, bol uvedený telefonický kontakt XXXX XXX XXX, bolo to číslo dispečingu, ktorým disponoval hlavný, ktorý vykonával zmenu. Na zadnej časti bolo uvedené číslo v prípade sťažnosti zákazníka na taxikára. Toto číslo si nepamätal. To druhé číslo prenosné nebolo, a to používal G.. Nie si je istý, či osobu H. G. pozná. Poznal jedného zamestnanca, on robil vodiča kamiónu. Chcel si u nich privyrobiť cez víkendy. Neskôr sa dozvedeli, že zomrel. Do svojho telefónu si uložil kontakt na obžalovaného, ale mal ho uloženého podľa mena. Nespomenul si, či 3. 9. 2012 s obžalovaným komunikoval. On je držiteľom čísla XXXX XXX XXX. Nepamätal si, že keď volal na telefónne číslo, ktoré mal uložené v telefóne podľa mena obžalovaného, mu zdvihla iná osoba ako obžalovaný. Ku vzťahu medzi spoločnosťou MBD a ostatnými podnikateľskými subjektmi v oblasti taxislužbu uviedol, že išlo o konkurenčný boj so snahou získať zákazníka znížením cien, slušnejšie sa správať. Nepamätal si, či na vizitkách spoločnosti MBD bolo okrem čísla XXXX XXX XXX uvedené aj číslo s koncovkou XXX.

Svedok V. D. nevedel, čo je predmetom konania. Poznal G.. On nebol účastný žiadneho incidentu, ku ktorému malo dôjsť dňa 3. 9. 2012 medzi G. C. V. a nemá o ňom informácie ani sprostredkovane. Taxikára vykonáva od roku 1996. Spoločnosťou MBD pôsobí na trhu asi 3 - 4 roky. Pred ich nástupom boli vzťahy medzi taxikármi v norme. Hádky bývali, išlo o peniaze. Po tom, ako nastúpila MBD, nastal konkurenčný boj. Na autách boli dorezané gumy, rozbité sklá, čo predtým nebolo. Jemu osobne sa nič nestalo. Nebol svedkom žiadneho konfliktu s inými taxikármi, nezachytil neštandardné vyjadrenie obžalovaného na adresu iných taxikárov. Jemu sa obžalovaný nevyhrážal. Z počutia má vedomosť, že motorové vozidlá poškodeného boli zapálené. Jemu aj iným taxikárom vadilo, že MBD jazdila za nízke ceny.

Svedok E. F. uviedol, že 3. 9. 2012 nebol na stanovišti taxíkov na železničnej stanici. Medzi taxikármi sa rozprávalo, že G. C. V. si nadávali. Z počutia vie, že jeden napadol druhého. Taxikára vykonáva 8 alebo 9 rokov. Ako začal obžalovaný s ich firmou, začalo to byť zlé medzi taxikármi. Robilo sa napriek, brali im zákazníkov. Nepočul, že obžalovaný mal slovné konflikty aj s inými taxikármi. Obžalovaný hovoril, že bude vládnuť biela. On nemal poškodené vozidlo, ale vie z počutia, že rozbité auto mali aj iní taxikári. Bolo to v období, keď MBD pôsobila na trhu. Obžalovaný sa v MBD chcel hrať na veľkého šéfa, hoci ním nebol. Taxikári z MBD im robili zle tak, že prišiel zákazník a nasilu ho tlačili do auta. G. sa im vysmieval.

Svedok E. H. uviedol, že 3. 9. 2012 nebol svedkom žiadne konfliktnej situácie medzi G. C. V.. Obžalovaného pozná z oblasti taxislužby a pozná aj V.. Vzťah medzi nimi bol napätý, vznikali medzi nimi hádky, vykrikovali si, ale nevedel uviesť čo. Jeho to nezaujímal. K hádkam dochádzalo väčšinou na stanovišti na železničnej stanici. G. vo vzťahu k ostatným taxikárom vravel, že iba on bude jazdiť, čo chcel dosiahnuť cenami. Má vedomosť o tom, že boli poškodené motorové vozidlá. Svedok mal prepichnuté všetky gumy a rozbité sklá. Aj iní kolegovia mali poškodené autá. K tomu dochádzalo v čase, keď sa taxislužbe venovala spoločnosť, v ktorej pôsobil G.. Má vedomosť o tom, že bolo zapálené auto V., ale nevie, kto to mohol spôsobiť.

Svedok H. A. uviedol, že nebol účastný verbálneho konfliktu medzi V. C. G.. V., prezývaného tuleň, pozná z videnia, bavili sa spolu o rybačke, je svojský typ. L. nepozná. Firma MBD mala problém s V., ktorý ich taxíky posielal na vymyslené adresy. Na vozidlách MBD boli prepichnuté gumy. V období 2012 - 2013, resp. 2013 - 2014 jeden a pol roka bol zamestnanec G., ktorý zadával úlohy, večer si skontroloval úlohy, alebo tým poveril E. Y.. Svedok používal firemný telefón XXXX XXX XXX. Na vozidlách bolo toto číslo uvedené, ako aj telefónne číslo, ktoré používal pán L.. Toto číslo uviesť nevedel. V prípade, ak zákazník mal sťažnosti na taxikára, tak na vizitke pod firemným telefónnym číslom bolo číslo na G.. Nevedel uviesť, aké číslo používal G.. Oproti združeniu taxikárov jazdili za nižšiu cenu.

Svedok H. Y. uviedol, že s V. sa pozná ako s taxikárom. Nemal vedomosť o verbálnom konflikte, ku ktorému malo dôjsť 3. 9. 2012 na stanici v Liptovskom Mikuláši. V minulosti robil taxikára pre MBD. Mal vedomosť o tom, že došlo k poškodeniu vozidiel tejto spoločnosti. V. L. pozná, nepočul na neho nič dobré. L. je s V. kamarát. Stalo sa veľakrát, že V. mal posielat' taxikárov na rôzne adresy, aby vylákal zákazníkov. Jeho telefónne číslo je XXXX XXX XXX, ktorým disponoval aj v septembri 2012. Nevedel uviesť, aké číslo používal v tom roku obžalovaný. Na firmu boli evidované dva telefónne čísla, ktoré boli

aj na vizitkách. Jedno telefónne číslo bolo v taxíku a druhé mal G.. Ak mu volal, tak asi sa nestalo, že mu zdvihla iná osoba. G. 3. 9. 2012 používal to telefónne číslo, o ktorom hovoril. V minulosti, ak si niekto potreboval zavolať z jeho telefónneho čísla, tak mu telefón s týmto číslom požičal. Jeho telefonáty s obžalovaným boli niekedy dlhšie, niekedy kratšie, ale dlhšie väčšinou nebývali. Nevedel uviesť, či G. odovzdal mobilný telefón inej osobe.

Svedkyňa J. G., manželka obžalovaného, uviedla, že to, čo vypovedala na polícii sa naozaj stalo. K osobám L. a V. uviedla, že títo sa podieľali počas tehotenstva na zhoršení jej psychického stavu. V.S. očiernil jej manžela zverejnením, že je gay, kvôli čomu sa s ním hádala. L. sa jej vyhrážal upálením v aute aj s dieťaťom. Následkom toho mohlo byť, že sa jej narodilo dieťa, ktoré je choré. Neustále žije v strese. Na deň 3. 9. 2012 si pamätá, bol to začiatok školského roka. S manželom aj s dcérou boli u jeho sestry H. O., a to od 16.00 do 19.00 hodiny. Táto im povedala, že už by mali ísť, lebo deti potrebujú vstávať do škôlky. Návšteva prebiehala tak, že dali si kávu, deti sa hrali. Manžel hral šach s manželom jeho sestry. Manžel tam bol po celý čas. Do auta si nemohol sadnúť, pretože v tom čase mal zákaz šoférovať. Manželova sestra býva v S. X. N. H.. Na návštevu prišli autom zn. Volvo. V tom čase používala telefónne číslo XXXX XXX XXX. Nepamätala si, či v ten deň mala telefón so sebou. Je možné, že 3. 9. 2012 vykonávala telefonický hovor s manželom. S ním telefonovala často. Nikdy sa nestalo, že telefonovala manželovi a telefón zodvihol niekto iný. Manžel stále používal jedno číslo, ktoré končilo XXX. Nevylúčila, že v minulosti mohol jej mobilný telefón použiť niekto iný.

Svedkyňa A.. H. O. G., sestra obžalovaného, uviedla, že 3. 9. 2012 bol obžalovaný u nich doma na návšteve. Bolo to určite po 15.00 hodine, pretože takto chodí z roboty. Išlo o prvý školský deň. Jej manžel hral šach s G.. Ona sa rozprávala so švagrinou, ktoré mali v manželstve. Keď sa zvečerievalo, poprosila G., aby odišli preč, pretože deti potrebujú spať. Odišli v čase medzi 19.30 až 20.00 hod.. Pamätá si to preto, lebo reagovala na to, že deti robili bengál na posteli a všimla si, koľko je hodín. Čo sa týka organizácie návštevy, tak na návštevách sa dohadovali rôznym spôsobom. Ona nezvykne používať mobilný telefón. Jej brat mohol prísť na návštevu tak, že chodil hocikedy taxikom po meste, a tak sa dohodli, alebo sa stretla so švagrinou. Nepamätala si, či 3. 9. 2012 počas návštevy uskutočnil jej brat alebo jeho manželka telefonický hovor. Ona sa na návšteve so švagrinou rozprávala o jej problémoch. Bála sa nasadnúť do auta, bola tehotná, v strese. Najväčší problém bol, že L. sa jej mal vyhrážať, že ju zapáli aj s dieťaťom. Aj o tomto sa rozprávali na návšteve. V Beniciach bývali od roku 2006 do 2011. Všetci ľudia sa L. báli. Boli tam v tom období rôzne vypaľovačské akcie, o ktorých sa hovorilo, že ich mal spôsobiť L..

Svedkyňa U. G., matka obžalovaného, uviedla, že vie, čo je predmetom konania. Jej syn je obvinený z vydierania voči L.. Domáhala sa, aby bola vypočutá v tomto konaní. Myslela si predtým, že jej výpoveď nebude potrebná. Ona s manželom videla L. v Beniciach 3. 9. 2012 asi o 17.45 hodine. Išiel popred ich obchod z Beníc do Andíc. S manželom nakladali veci, celé dni boli v obchode. L. pozná veľmi dobre. To je jediný človek, ktorého si zapamätá, narobil sa toho už dosť, rozbil im okno. S manželom majú strach, že L. im podpáli strechu. S manželom sa rozhodli, že budú vo veci vypovedať. Ona v tejto veci bola na súde minulý rok a zisťovala spisovú značku. Obyvatelia Beníc majú veľmi zlý názor na L.. Vykradol im obchod a potom sa tým chválil a chválil sa aj s podpaľačstvom. O túto trestnú vec sa zaujímala po rozhovore s nevestou, ktorá sa tiež bojí. Najskôr nastúpi ona do auta, a potom deti. O tom, že je voči synovi vedené vyšetrenie sa dozvedela predtým, ako ho mali zatvoriť. Nevesta jej hovorila asi koncom októbra 2012, že je obvinený. Po rozhovore s obhajcom jej bolo povedané, že nie je potrebné, aby vypovedala na polícii. Dňa 3. 9. 2012 bol deň, kedy ich vnuk nastúpil prvýkrát na strednú školu, preto chceli obchod skôr zavrieť. Vnuka majú v pestúnskej starostlivosti. V roku 2012 mali prevádzkový čas od 8-12.00 a od 14-18.00 hodiny. Pamätala si, že v deň spáchania skutku stretla L., lebo po dedine nechodí veľa ľudí. Sú to malé dediny. Keď stretne L., tak si ho vždy zapamätá. Nie je to bežný človek. Prvýkrát sa mal syn vyhrážať V. aj L. v súvislosti s taxikárčením. Medzi taxikármi sú zákonite spory. Spoločnosť MBD mala zaplatené miesta na stanici. Keď sa tam niekto postavil, tak syn ich vyhodil, upozornil. On ich chodil stále kontrolovať. Došlo k vykradnutiu garáží spoločnosti MBD. Syn s ďalšou osobou prichytili pri krádeži L.. Syn ho oznámil na polícii a na tom základe L. údajne jej neveste povedal, že ich zapáli v aute aj s dieťaťom. Takže bol vážny dôvod uškodiť, V. kvôli taxikárčeniu a L. kvôli krádeži. Nielen ona sa L. bojí. Je to človek, ktorý dokáže ublížiť a potom si ku nej sadne a rozpráva sa ako jej kamarát. Nemá vedomosť o tom, že by niekedy pracoval. Nikto ho nechce zamestnať. Nevedela, či v roku 2012 bol jej syn držiteľom alebo vlastníkom mobilného telefónu. Pokiaľ sa s ním potrebovala spojiť, vedela, že bude na stanici pri taxíkoch, alebo pri neveste alebo u dcéry, kde chodievali často. Ona videla, ako jej syn

používal mobilný telefón, ako každý človek. Ona vlastní mobilný telefón. V adresári má uložené jedno číslo, ktoré je pridelené firme MBD. V roku 2012 mala telefónne číslo XXXX XXX XXX, ktoré používa doposiaľ. V tom roku L. ku nim nechodil nakupovať. Dal si pivo, pozeral, bolo to divné. Nepamätala si, či v auguste alebo v októbri 2012 si L. bol kúpiť pivo. Po incidente v septembri už v obchode nikdy nebol. Ona prichádza do kontaktu s ľuďmi v predajni každý deň. Chodia tam skalní ľudia a aj takí, ktorí sa zastavia. Nevedela presne odhadnúť, koľko ľudí denne stretne, je to 20 - 25 ľudí. Jeden niekedy príde aj trikrát počas dňa. Aj 3. 9. 2012 bol pohyb týchto ľudí približne rovnaký.

Z dôvodu úmrtia svedka A. Y. bola prečítaná zápisnica o jeho výpovedi z prípravného konania, v ktorej uviedol, že pracuje v Liptovskom Mikuláši ako taxikár. Nebol svedkom udalosti, kedy sa mal G. vyhrážať V., o tejto udalosti mu na druhý deň rozprával sám V.. S G. nemal konflikty, osobne sa s ním nedával do debaty, aby nevznikali konflikty. Jedine od G. počul, že v Liptovskom Mikuláši bude jeho firma ako jediná taxislužba. O poškodeníach vozidiel počul, konkrétne bolo ohorené auto V..

Na základe príkazu sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Žilina sp. zn. 0Tp/130/2013 zo dňa 4. 3. 2013 bol zadovážený mobilným operátorom výpis prichádzajúcich a odchádzajúcich hovorov, sms a mms, lokalizačné údaje zo dňa 3. 9. 2012, ktoré boli prijímané užívateľom SIM karty XXXX XXX XXX, ktorého užívateľom v čase spáchania skutku bol obžalovaný. Z výpisu odchádzajúcich hovorov bolo zistené, že v čase o 17:16:52 bol uskutočnený hovor (v trvaní 33 sekúnd) s volaným identifikovaným telefónnym číslom XXXX XXX XXX V. Ú., volajúci bol lokalizovaný v Liptovskom Mikuláši, o 17:25:31 bol uskutočnený hovor s volaným číslom XXXX XXX XXX, volajúci bol lokalizovaný v Liptovskom Mikuláši, X. F. J., v čase o 18:05:47 bol uskutočnený hovor s volaným číslom XXXX XXX XXX, volajúci bol lokalizovaný na adrese B. Z. X, Z. H., v čase 18:44:04 bol uskutočnený hovor s volaným identifikovaným číslom XXXX XXX XXX, volajúci bol lokalizovaný na adrese D. X, Z. H., v čase o 18:46:51 bol uskutočnený hovor s volaným číslom XXXX XXX XXX G. J., volajúci bol lokalizovaný na adrese Z. H., D. X, v čase o 19:01:25 bol uskutočnený hovor s volaným číslom XXXX XXX XXX A. V., volajúci bol lokalizovaný na adrese D. X, Z. H.. Podľa výpisu prichádzajúcich hovorov v čase o 16:02:48 bol uskutočnený hovor od volajúceho XXXX XXX XXX, volaný bol lokalizovaný na adrese X. F. J., Z. H., v čase o 17:45:30 bola odoslaná sms z telefónneho čísla XXXX XXX XXX G. J., prijímateľ správy bol lokalizovaný na adrese D. X, Z. H., v čase o 18:29:42 hodine bol uskutočnený hovor s volajúcim XXXX XXX XXX G. J., volaný bol lokalizovaný na adrese R., Z. H..

Na základe príkazu sudkyne pre prípravné konanie Okresného súdu Žilina sp. zn. 0Tp/459/2013 zo dňa 22. 8. 2013 bol od mobilného operátora zadovážený výpis prichádzajúcich a odchádzajúcich hovorov, sms, mms, lokalizačné údaje za obdobie dňa 3. 9. 2012 od 16.00 hodiny do 19.00 hodiny, uskutočnených z mobilných telefónov používajúcich čísla XXXX XXX XXX (ktorého užívateľom bol poškodený E. V.Č.) a XXXX XXX XXX (užívateľom bol svedok V. L.). Z tohto výpisu nebol preukázaný telefonický hovor vo vyššie vymedzenom čase medzi užívateľmi telefónnych čísiel XXXX XXX XXX C. XXXX XXX XXX. V čase o 18:04:20 telefónne číslo XXXX XXXXXX prijalo sms, prijímateľ správy bol lokalizovaný v Prosieku, pričom podľa správy mobilného operátora lokalizáciou je mesto, kde je umiestnená telekomunikačná stanica BTS (vysielač).

Dňa 20. 9. 2013 o 9.50 hod. bol vykonaný vyšetrovací pokus, kontrolné meranie zo stanovišťa taxíkov pred železničnou stanicou v Liptovskom Mikuláši, kde sa v čase spáchania skutku mal nachádzať poškodený E. V. a obžalovaný Š. G. za účelom zistenia, ktorá telekomunikačná stanica zachytáva hovory uskutočnené z tohto miesta. V čase o 10.06 hod. z miesta, ktoré označil poškodený bol uskutočnený skúšobný hovor z telefónneho čísla XXXX XXX XXX na číslo XXXX XXX XXX. Mobilný operátor oznámil, že kontrolný hovor volajúceho z telefónneho čísla XXXX XXX XXX na číslo XXXX XXX XXX zo dňa 20. 9. 2013 o 10.07 hod. v trvaní 29 sekúnd bol zachytený BTS číslo 2053 na X. F. J. Z. H.. Lokalizácia je určením miesta, kde je umiestnená telekomunikačná stanica BTS (vysielač).

Podľa správy mobilného operátora Telefonica Slovakia, s. r. o., SIM karta s telefónnym číslom XXXX XXX XXX je evidovaná na meno K. V., aktívna od 28. 6. 2011 a s telefónnym číslom XXXX XXX XXX je evidovaná na meno V. L., SIM karta aktívna od 8. 6. 2010 do 3. 12. 2011.

Z elektronickej komunikácie zo dňa 9. 1. 2012 uskutočnenej medzi vyšetrovateľom a Železničnou spoločnosťou Slovensko, a. s., bolo zistené, že dňa 3. 9. 2012 došli do Liptovského Mikuláša zo Žiliny v čase od 17.30 do 18.30 hod. osobný vlak číslo 7819 s príchodom do Liptovského Mikuláša o 17.28

hod., odchod 17.30 hod., rýchlik číslo 609 s príchodom do Liptovského Mikuláša o 18.03 hod., odchod 18.05 hod., meškajúci 10 minút. Súčasne bol priložený výrez splneného grafikonu vlakovej dopravy.

Podľa evidencie prevádzky osobného motorového vozidla Alhambra dňa 3. 9. 2012 bola uskutočnená cesta na trase stanica - Benice - stanica s odchodom o 18.10 a príchodom 18.20 hod.. V poznámke je uvedená suma 5,- eur.

Na Okresnom súde Liptovský Mikuláš je pod sp. zn. 2T/176/2013 vedené trestné konanie, v ktorom je V. L., X.. XX. XX. XXXX stíhaný za zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zákona, ktorý mal spáchať dňa 22. 10. 2012, pričom poškodenými sú Š. G.Á. (obžalovaný) a jeho manželka. Konanie nie je právoplatne skončené.

Na E. V., X.. XX. X. XXXX bola podaná obžaloba pre prečin ohovárania podľa § 373 ods. 1, 2 písm. c/ Tr. zákona, ktorý mal spáchať dňa 11. 5. 2012, pričom poškodeným je Š. G.. Konanie je na Okresnom súde Liptovský Mikuláš vedené pod sp. zn. 2T/182/2013 a nie je právoplatne skončené.

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázať, že skutok, ktorý je predmetom obžaloby, sa stal, má znaky zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona a tento spáchal obžalovaný. Obžalovaný je usvedčovaný priamymi dôkazmi, a to výpoveďou svedka - poškodeného E. V., ktorá je podporená výpoveďou svedka V. L.. Obaja svedkovia boli prítomní na mieste činu stanovišti taxíkov na železničnej stanici a potvrdili, že obžalovaný bol v čase spáchania skutku na mieste činu a počuli vyhrážku obžalovaného adresovanú poškodenému, že ak neopustí miesto na státie vozidiel taxislužby, zapáli mu auto a jeho rodine zhoria tie, ktoré stoja pred domom. Súd nemal dôvod neveriť výpovedi poškodeného, ktorý potvrdil, že vyhrážky zo strany obžalovaného sa voči nemu stupňovali, pričom ani samotný obžalovaný nepoprel, že ich vzájomné vzťahy (medzi ním a poškodeným) boli napäté a existovala medzi nimi konkurencia v oblasti taxislužby. K podaniu trestného oznámenia pristúpil až po tom, ako sa vyhrážky naplnili a došlo k zapáleniu auta, na ktorom jazdil ako taxikár. Už v trestnom oznámení identifikoval osobu obžalovaného, ktorý mu mal adresovať predmetnú vyhrážku. Súd uveril výpovedi poškodeného, pretože táto korešponduje vzájomným vzťahom medzi poškodeným a obžalovaným pri poskytovaní taxislužby a ich konkurenčnému boju. Viacerí svedkovia (V., H., D., A.) vo svojich výpovediach potvrdili, že spoločnosť MBD jazdila za nižšie ceny oproti ostatným taxikárom. Aj obžalovaný potvrdil, že s V. začal mať problémy, keď firma MBD nakúpila nové taxiky, ktoré boli lacnejšie a brali ostatným taxikárom zákazníkov na železničnej stanici. Ostatní vypočutí svedkovia - taxikári neboli svedkom žiadneho verbálneho konfliktu medzi obžalovaným a poškodeným, avšak z ich výpovedí zhodne vyplýva, že vzťahy medzi taxikármi sa zhoršili po nástupe spoločnosti MBD, v ktorej pôsobil práve obžalovaný. Skutočnosť, že svedok L. v inom trestnom konaní vypovedal odlišne v prípravnom konaní a v konaní pred súdom bez ďalšieho neznamena, že aj v prejednávanej trestnej veci vypovedá nepravdivo, pričom súd poukazuje na skutočnosť, že v podstatných okolnostiach rovnako vypovedal tak v prípravnom konaní, ako aj v konaní pred súdom. Pravdivosti jeho výpovede nasvedčuje skutočnosť, že v deň spáchania skutku bola motorovým vozidlom zn. Seat Alhambra, ktoré viedol poškodený, vykonaná jazda so stanice do Beníc a späť v čase medzi 18.10 - 18.20 hod., čo mal súd preukázať evidenciou prevádzky označeného motorového vozidla. Navyše je zrejmé, že svedok L. je častým zákazníkom poškodeného V., keď využíva jeho služby taxikára. Pokiaľ obhajoba spochybňovala výpoveď L. aj z toho dôvodu, že sa mal vyhrážať obžalovanému upálením jeho manželky s dcérou (ak nestiahne výpoveď v prípade krádeže garáže), k tomuto súd uvádza, že predmetný skutok, ktorý sa L. kladie za vinu (sp. zn. 2T/176/2013) sa mal stať dňa 22. 10. 2012, t. j. po spáchaní prejednaného skutku. Preto je vylúčené, aby výpoveď svedka L. v neprospech obžalovaného v prejednávanej veci bola motivovaná jeho pomstou voči obžalovanému za skutok vo veci 2T/176/2013, pretože k tomuto malo dôjsť až neskôr. Dôveryhodnosť výpovede poškodeného V. nemôže byť v podstatnej miere znížená len samou skutočnosťou, že v inom trestnom konaní je V. stíhaný za prečin ohovárania, ktorého sa mal dopustiť voči obžalovanému dňa 11. 5. 2012 (sp. zn. 2T/182/2013). Je možná a prípustná situácia, že vzťahy medzi obžalovaným a poškodeným sú narušené do tej miery, že môžu zakladať trestnoprávnu zodpovednosť každého jedného z nich voči druhému a preto je v zásade akceptovateľný stav, že dotknuté osoby sú v jednom konaní v postavení obžalovaného a poškodeného a v druhom konaní v opačnom procesnom postavení. Skutok, ktorý sa V. v inom konaní kladie za vinu, nesúvisí s prejednanou trestnou činnosťou. Pre naplnenie znakov skutkovej podstaty prejednaného trestného činu rovnako nie je rozhodujúce, či medzi poškodeným V. a svedkom L. sa uskutočnila vzájomná telefonická komunikácia. Táto skutočnosť len vytvára obraz a má výpovednú hodnotu o okolnostiach, ktoré predchádzali skutku, nie je však súčasťou skutkového deja. Pre úplnosť je potrebné uviesť, že vykonaným dokazovaním sa nepreukázala

komunikácia medzi V. a L. z konkrétnych telefónnych čísiel, zároveň však nemožno vylúčiť ich vzájomná komunikácia z iných telefónnych čísiel, ktorých boli užívateľmi.

Je nepochybne vecou obžalovaného, aký spôsob obhajoby si zvolí. Obžalovaný tvrdil, že v čase spáchania skutku sa nemohol nachádzať na mieste činu, pretože v tom čase bol na návšteve svojej sestry, o čom zhodne vypovedali sestra obžalovaného, ako aj jeho manželka, ktorá bola taktiež na návšteve. Skutočnosť, že obžalovaný sa nemohol nachádzať v čase spáchania skutku u svojej sestry je vyvrátená predovšetkým výpoveďami poškodeného V. a svedka L., ktorí jednoznačne a zhodne tak v prípravnom konaní, ako aj v konaní pred súdom, uviedli, že obžalovaný bol v inkriminovanom čase na železničnej stanici v Liptovskom Mikuláši, a preto je vylúčené, aby sa súčasne v tomto čase nachádzal na inom mieste. Výpovediam svedkyň a to manželky, sestry a matky obžalovaného súd neuveril, a to nielen z titulu príbuzenského vzťahu k obžalovanému, keďže tieto boli motivované zbaviť obžalovaného trestnoprávnej zodpovednosti. Sestra obžalovaného vypovedala, že obsahom rozhovoru s manželkou obžalovaného v deň spáchania skutku počas návštevy bola aj skutočnosť, že L. sa mal vyhrážať upálením jej a dcéry v aute. Nemôže však zostať bez povšimnutia, že k tejto udalosti malo dôjsť až neskôr, preto pojmovo nemohla byť táto téma predmetom ich komunikácie. Matka obžalovaného presvedčivo neozrejmla, prečo o tak dôležitej okolnosti pre trestné konanie, akou je pohyb svedka L. v čase spáchania skutku, vypovedala až v konaní pred súdom. Súd neuveril výpovedi svedkyne - matky obžalovaného, pretože je málo pravdepodobné, aby si aj s poukazom na odstup času pamätala, že práve osoba svedka L. sa v konkrétny deň a v konkrétny čas nachádzala na konkrétnom mieste. Súd neuveril tejto výpovedi aj z toho dôvodu, že ako svedkyňa sama uviedla, že v čase spáchania skutku prichádzala denne do kontaktu s väčším počtom osôb (20 - 25), aj preto je z tohto pohľadu málo pravdepodobné pri frekvencii pohybu ľudí v jej predajni, aby si zapamätala práve konkrétnu osobu. Rovnako súd neuveril ani výpovedi svedkyne manželky obžalovaného J. G., že v čase spáchania skutku bola s obžalovaným na návšteve u sestry obžalovaného. Nemôže totiž zostať bez povšimnutia, že podľa výpisu z prichádzajúcich hovorov na telefónne číslo XXXX XXX XXX (ktorého užívateľom bol obžalovaný) napríklad v čase o 17.45 hodine bola z telefónneho čísla, ktorého užívateľom je manželka obžalovaného, odoslaná na číslo obžalovaného sms správa a z rovnakého čísla o 18.29 hodine bol uskutočnený hovor v trvaní 56 sekúnd. Je nelogické, aby za situácie, kedy svedkyňa je na návšteve s obžalovaným pri jeho sestre, mu počas návštevy doručovala sms správy, resp. s ním uskutočnila telefonický hovor. Rovnako súd neuveril výpovedi obžalovaného, že mobilný telefón s telefónnym číslom, ktorého bol užívateľom (XXXX XXX XXX) v čase spáchania skutku nemal pri sebe. Nielen z výpovede obžalovaného, ale aj z výpovedí svedkov (napr. E. Y.) vyplynulo, že obžalovaný v relevantnom čase mal nezanedbateľné postavenie v spoločnosti MBD, kontroloval taxíky na stanici za účelom zistenia, či si taxikári plnia riadne povinnosti. Potom je nelogické a nepravdepodobné jeho tvrdenie (obžalovaného), že mobilný telefón s telefónnym číslom, ktoré on sám označil na účely podania sťažnosti zákazníkom voči taxikárovi, zveril inej osobe (počas návštevy u sestry). Je práve logické a zodpovedajúce danému stavu, že obžalovaný, ktorý zastrešoval taxislužbu a vykonával kontrolné úlohy vo vzťahu k taxikárom, bol zároveň pripravený riešiť sťažnosti zákazníkov, a teda musel mať vo svojej dispozícii aj predmetný telefón. Navyše manželka obžalovaného, u ktorej sa predpokladá častá komunikácia s obžalovaným vylúčila, že v prípade ak volala obžalovanému, telefón zodvihol niekto iný. Túto obhajobu obžalovaného súd vyhodnotil ako účelovú, pretože obžalovaný nepochybne v prípravnom konaní bol oboznámený s výpismi z prichádzajúcich a odchádzajúcich hovorov z telefónneho čísla, ktorého bol užívateľom, ako aj s lokalizáciou teda určením miesta, ktoré zachytáva BTS stanica a až v konaní pred súdom na hlavnom pojednávaní tvrdil, že počas návštevy u sestry odovzdal mobilný telefón s predmetným telefónnym číslom inej osobe. Z hľadiska vyhodnotenia dôveryhodnosti tohto tvrdenia je potrebné skonštatovať, že obžalovaný mal predmetný telefón odovzdať osobe menom H. G., pričom obžalovaný potvrdil, že dátum 3. 9. 2012 bol pracovným dňom, pretože išlo o prvý školský deň. Tejto časti jeho výpovede však nekorešponduje výpoveď svedka E. Y., ktorý mal na starosti prevádzku taxíkov, podľa ktorého si H. G. privyrábal taxikárčením počas víkendov. Navyše podľa výpisu bol odchádzajúci hovor z čísla, ktoré používal obžalovaný, ktorý sa uskutočnil krátko po spáchaní skutku (18.05 hod.) lokalizovaný na adrese B. Z. X, Z. H., ktorá sa nachádza v blízkej vzdialenosti od stanovišťa taxíkov na železničnej stanici.

Je potrebné zdôrazniť, že skutok, ktorý sa obžalovanému kladie za vinu, nie je ojedinelým a náhodilým správaním obžalovaného, pretože za povahovo rovnakú trestnú činnosť bol právoplatne odsúdený aj v inom trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 2T/94/2010. Motív konania obžalovaného je zrejмый. Aj z jeho výpovede ako aj výpovedí viacerých svedkov vyplynulo, že medzi taxikármi existoval konkurenčný boj. Vyhrážky obžalovaného nesmerovali len k samotnému

zastrašeni poškodeného V., ale bola s nimi spojená požiadavka obžalovaného na poškodeného, že musí opustiť parkovacie miesto na státie vozidiel taxislužby. Už zo samotného obsahu slovnej vyhrážky je zrejmý motív, ktorý sleduje zastrašenie poškodeného V. a má ho prinútiť k tomu, aby vozidlo taxislužby sťahol a neparkoval s ním na mieste (železničnej stanici), ktorú v prevažnej miere obsadili taxíky spoločnosti MBD, v ktorej pôsobil obžalovaný.

Na základe vyhodnotenia vykonaných dôkazov súd mal preukázať, že dňa 3. 9. 2012 asi o 18.00 hod. obžalovaný Š. G. použil hrozbu inej ťažkej ujmy voči E. V.Š., ktorá spočívala v tom, že sa mu na stanovišti taxíkov na železničnej stanici v Liptovskom Mikuláši vyhrážal, že mu zapáli auto a jeho rodine zhoria tie, ktoré majú pred domom, ak do týždňa miesto na státie vozidiel taxislužby neopustí. Cieľom konania obžalovaného bolo ovplyvniť rozhodovanie poškodeného podľa jeho predstáv.

Obžalovaný konal v priamom úmysle, pretože chcel konaním uvedeným vo výroku rozsudku, porušiť záujem chránený Trestným zákonom spočívajúci v slobodnom rozhodovaní poškodeného, a teda iného hrozbou inej ťažkej ujmy nútil, aby niečo konal. Súd ho preto uznal vinným zo spáchania zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona.

Podľa § 272 ods. 3 Tr. poriadku súd odmietol vykonať dôkaz výsluchom svedkov R. L., J. O., Š. G., znaleckým dokazovaním za účelom vierohodnosti svedkov L. a V. a výsluchom obžalovaného na detektore lži, pretože sa týkajú okolností nepodstatných pre rozhodnutie súdu, resp. okolností, ktoré možno zistiť inými už skôr navrhnutými dôkazmi. Svedok R. L. mal byť vypočutý na okolnosť, že obžalovaný bol za ním asi 6 mesiacov pred 3. 9. 2012 a žiadal ho o pomoc, pretože v tej dobe ho V. vydieral tým, že ak nestiahne z vlakovej stanice taxíky, zabezpečí, aby ho zavraždili. Dokazovanie uvedenej skutočnosti sa týka okolnosti nepodstatnej pre rozhodnutie súdu, pretože svedok má byť vypočúvaný na okolnosti, ku ktorým malo dôjsť pol roka pred skutkom, táto okolnosť nesúvisí so skutkom, ktorý sa obžalovanému kladie za vinu. K tvrdeniu obžalovaného o vyhrážkach zo strany E. V. je potrebné zdôrazniť, že v predmetnej trestnej veci nie je vedené trestné stíhanie voči E. V.. Okolnosť, že obžalovaný mal hrať v deň spáchania skutku šach s manželom jeho sestry, vyplýva z iných vykonaných dôkazov (výpoveď svedkyň manželky a sestry obžalovaného), okolnosť, či svedok L. sa mal nachádzať v čase spáchania skutku v Beniciach možno zistiť z iného už vykonaného dôkazu (výpoveď matky obžalovaného), rovnako okolnosť, či obžalovaný bol alebo nebol spoločníkom MBD nie je podstatná pre rozhodnutie vo veci, preto súd odmietol vykonať dôkaz výsluchom svedkov J. O.F. C. Š. G. (manžela matky obžalovaného). Skutkový stav vyplývajúci z vykonaného dokazovania umožňuje vyhlásiť rozhodnutie súdu vo veci samej, spáchanie skutku obžalovaným mal súd dostatočne preukázať, preto súd odmietol vykonať dôkaz znaleckým dokazovaním smerujúcim k posúdeniu vierohodnosti svedkov V. C. L., ako aj výsluchom obžalovaného na detektore lži. Súd v predchádzajúcej časti odôvodnenia rozhodnutia vysvetlil, prečo považoval usvedčujúce dôkazy za vierohodné, rovnako je nadbytočné podrobiť obžalovaného výsluchu na detektore lži, keďže v požadovanom rozsahu bol vypočutý v konaní pred súdom.

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 9. 1. 2012 sp. zn. 2T/94/2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 30. 10. 2012 sp. zn. 1To/29/2012 bol obžalovaný Š. G. odsúdený za pokračovací zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zákona a prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 324 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 4 mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, peňažný trest vo výmere 600,- eur, náhradný trest odňatia slobody 20 dní a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá vo výmere 12 mesiacov. Súčasne bol zrušený výrok o treste rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 31. 10. 2011, sp. zn. 1T/102/2011. Po povolení obnovy konania vo výroku o treste bol rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 16. 12. 2013 sp. zn. 2T/94/2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 11. 3. 2014 sp. zn. 1To/6/2014 obžalovaný Š. G. odsúdený na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky a 8 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, peňažný trest vo výmere 600,- eur, náhradný trest odňatia slobody 20 dní a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá vo výmere 12 mesiacov. Súčasne bol zrušený výrok o treste rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 31. 10. 2011, sp. zn. 1T/102/2011.

Obžalovaný má v registri trestov celkovo 6 záznamov, v jednom prípade ide o odsúdenie cudzozemským súdom, prvé tri odsúdenia má zahladené. Naposledy bol odsúdený v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 2T/94/2010.

Pri rozhodovaní o treste súd nezistil u obžalovaného žiadnu poľahčujúcu ani priťažujúcu okolnosť. Vymeraný trest odňatia slobody 3 roky je úmerný osobe obžalovaného, ktorý preukázateľne má sklony k páchaniu prejednávanej trestnej činnosti s poukazom na jeho odsúdenie vo veci 2T/94/2010, ako aj povahe trestného činu. Od spáchania skutku neodradila obžalovaného ani skutočnosť, že sa ho dopustil v čase po vyhlásení prvého odsudzujúceho rozsudku v trestnej veci 2T/94/2010 (do právoplatnosti), teda ide o nepravého recidivistu. Je zrejmé, že sa dopustil konania z rovnakého motívu, sledoval ním zastrašenie konkurencie v oblasti taxislužby, preto uloženie iného trestu ako nepodmienečného trestu odňatia slobody do úvahy ani neprichádza. V prejednávanej veci nie sú splnené podmienky pre uloženie súhrnného trestu odňatia slobody vo vzťahu k odsúdeniu v trestnej veci 2T/94/2010. Z ustálenej judikatúry vyplýva, že v zmysle § 42 ods. 1 Trestného zákona odsudzujúcim rozsudkom sa rozumie prvý odsudzujúci rozsudok. Prvý odsudzujúci rozsudok bol vyhlásený dňa 9. 1. 2012, a teda obžalovaný sa nedopustil skutku pred vyhlásením prvého odsudzujúceho rozsudku, ale až po jeho vyhlásení. Pri skúmaní podmienok pre uloženie súhrnného trestu súd prihliada na prvý odsudzujúci rozsudok aj v prípade, že tento rozsudok vrátane výroku o treste bol v konaní o mimoriadnych opravných prostriedkoch zrušený, avšak aj v novom konaní bol obžalovaný právoplatne odsúdený. V prejednávanej veci rozsudok z 9. 1. 2012 vo výroku o treste bol v konaní o povolenie obnovy konania zrušený a obžalovaný bol znova právoplatne odsúdený vo veci 2T/94/2010 a to rozsudkom okresného súdu zo dňa 16. 12. 2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 11. 3. 2014 (sp. zn. 1To/6/2014). Preto nie je rozhodujúce, kedy bol vyhlásený druhý odsudzujúci rozsudok, ale prvý odsudzujúci rozsudok.

Súd zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním prejednávaneho skutku nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, výkon trestu odňatia slobody vo veci 2T/94/2010 nastúpil 30. 10. 2012.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Liptovskom Mikuláši do 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného, v prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli štátny orgán starostlivosti o mládež, obhajca i zákonný zástupca pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.

Osoba, ktorá odvolanie podala, môže ho výslovným vyhlásením vziať späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu.